

Сираще — звездица.

(Сценка)

СЦЕНА ПЪРВА.

На пързалката. Едни деца се пързаят, други се возят с шейнички, трети се бият със снежни топки. На една страна събрани много деца правят снежен човек. Вали сняг.

Едно дете (вози другарчето си с шейничка и пее:)

Ура! Зима, зима!
Хвжкът бели пеперуди,
Ура! Зима, зима!
А децата тичат като луди.

Всички деца:

Ура! Зима, зима!
Весела забава,
Ура! Зима, зима!
Бог зима да дава.

Друго дете (тича и вика). — Хайде, Снежко е вече готов! С голям калпак и дълга лула — цял Дядо Коледа. (Духа ръцете си). Елате, другари, елате да му тропнем едно хорце! Снежко стана чуден тая година. Мирчо е голям майстор.

(Децата тичат, където е снежния човек. Чува се хороводна песен. На сцената се явява Мирчо).

Мирчо. — Хей, другарчета, я оставете Снежко и тичайте при мене. (Всички го забикалят). Ето вече се смърчава. Трябва да сме готови. Тая нощ ще ходим коледари.